

XOLOITZCUINTLE

To varianter:

Xoloitzcuintle sin pelo (uden pels)

Xoloitzcuintle con pelo (med pels)

Oprindelsesland: Mexico

- Oversættelse:** Federacion Canófila Mexicana, A.C. Original version: (ES). Revised by Renée Sporre-Willes.
- Anvendelse:** Standard: Vagthund
Medium: Vagthund
Miniature: Selskabshund
- Klassifikation:** FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 6 (Racer af oprindelig type)
Uden brugsprøve.
- Forord:** Genet, der bevirker manglen på pels, er dominant, men ikke desto mindre fødes nogle hvalpe med pels. Avl med hårløs + hårløs vil give det mindste antal hvalpe med pels og har derfor været foretrukket. Det er blevet bevist, at sådan avl vil bevare og forbedre racens kvalitet.
- For at tilvejebringe en større forskellighed i det genetiske materiale kan xoloitzcuintle med pels anvendes i avlen, hvis de er af excellent type, velbyggede og med pels og farve efter standardens forskrifter.
- En parring mellem to xoloitzcuintle med pels er ikke tilladt.
- Pelsede xoloitzcuintle, der anvendes i avlen, skal være afkom efter registrerede forældre med mindst tre generationer af hårløs + hårløs avl bag sig.
- Den pelsede variant skal bedømmes som raceren på udstillinger - for at kunne indgå i avlen med den hårløse variant.

Hårløs variant

Variant med pels

Disse illustrationer viser ikke nødvendigvis de ideelle eksemplarer af racen.

- Historie:** Racens oprindelse går langt tilbage i historien. Den indfødte befolkning spiste kødet fra Xoloitzcuintle eller Xoloitzcuintli – som det hedder på Nahuatl sproget – Xoloitzcuintle er den spanske version. Kødet var meget efterspurgt og ved særlige ceremonier blev det spist og anset for at være repræsentant for guden "Xolotl", fra hvem navnet tydeligvis stammer. Dette rituals formål var at ledsage de afdødes sjæle til deres evige hvilested. På grund af dette blev racen sjældnere og sjældnere og var tæt på udryddelse. Federación Canófila Mexicana (The Mexican Kennel Club) reddede denne hjemlige race og har siden 1940 brugt racen i sit logo. Racens hårløse variant kaldes også "perro pelón mexicano" (Mexicansk Hårløs Hund). Varianten med pels blev kaldt "itzcuintle" af de indfødte.
- Helhedsindtryk:** Xoloitzcuintle er en gammel race af oprindelig type. Den er udviklet gennem tiderne, har en almindelig bygning og er en meget tiltalende, slank og elegant hund. Den er moderat i alle forhold. Dens bygning giver indtryk af fart, harmoni og styrke – uden at være grov. Silhuetten er renskåret. Kroppen er velproportioneret med en rummelig brystkasse. Ribbenene er godt hvælvede. Lemmer og hale er lange. Der er to varianter af racen – en hårløs og en med pels. De er begge af samme bygning – undtagen med hensyn til pels og tandsæt.
- Den hårløse variant: De vigtigste træk er den totale eller næsten totale mangel på hårvækst, med glat og blød hud. Det specielle er, at tandsættet næsten altid er ufuldstændigt. Dette hænger sammen med det medfødte gen for hårløshed.
- Varianten med pels: En meget attraktiv, fuldstændig korthåret hund. Pelsen skal være tæt, flad og blød uden underuld. Denne variant skal have de samme harmoniske proportioner som den hårløse variant. Tandsættet skal være komplet (42 tænder). Tænderne skal være af normal størrelse og ansat korrekt i kæben.
- Proportioner:** Kroppen – målt fra skulderspids til sædeben og fra mankens højeste punkt til jorden – er en smule længere end høj, omtrent i forholdet 10 til 9. Tæver kan være lidt længere end hanner på grund af deres funktion i avlen. Skalle og næseparti er tilnærmelsesvis af samme længde.
- Der er tre størrelser i racen. De er alle slanke og solide med god muskulatur. Brystkassen er rummelig. Benstammerne er moderate. Silhuetten er rektangulær og afstanden fra albuen til jorden er den samme som – eller lidt større end afstanden fra skulderens højeste punkt til albuen.
- Temperament:** En Xoloitzcuintle er en stilfærdig og rolig hund. Den er munter, opmærksom og intelligent. Den kan være mistroisk over for fremmede. Det er en god vagthund og en

fortrinlig følgesvend. Den er aldrig aggressiv. Varianten med pels skal have de samme egenskaber.

Hoved:

Skalle: Bred og stærk, kileformet. Set fra oven er den bred og elegant, smallere mod næsepartiet og uden særlig veldefineret nakkeknode. Overlinierne af skalle og næseparti er næsten parallelle.

Stop: Let, men veldefineret

Næse: Næsen skal være mørk hos mørkfarvede hunde. Den kan være brun eller rosa hos bronzefarvede hunde. Næsen er plettet hos plettede hunde.

Næseparti: Set fra siden er den lige. Over- og underkæber er kvadratiske og meget stærke. Tungen er normalt rosa, men kan have sorte pletter, hvilket er et almindeligt karakteristisk træk hos racen. Tungen må aldrig være synlig ved lukket mund. En synlig tunge er diskvalificerende.

Læber: Stramme og tæt sluttende

Kæber, bid: Begge varianter: Stærke kæber. Fortænderne skal slutte perfekt i saksebid, hvor de øverste fortænder overlapper de nederste. Bagsiden af de øverste fortænder berører forsiden af de nederste, og biddet ligger vinkelret på kæberne. Tangbid - kant mod kant, er også tilladt.

Den hårløse variant: Et fuldt sæt fortænder foretrækkes. Mangel på få fortænder, hjørnetænder, pre-molarer, molarer eller drejede tænder bør ikke straffes, da tandrødderne hos mange hunde er svage. Genetisk er hårløshed og tandmangler knyttet til hinanden.

Varianten med pels: Der kræves fuldt tandsæt (42 tænder) med sakse- eller tangbid. Tænderne skal være normalt udviklede og ansatte.

Kinder: Let udviklede

Øjne: Middelstore og mandelformede, med et opvakt og meget intelligent udtryk. Farven varierer alt efter hud/pelsfarven, og kan være sort, brun, nøddebrun, ravfarvet eller have gullige nuancer. De mørke farver foretrækkes, og begge øjne skal have samme farve. Øjenrandene skal være velpigmenterede i sort, brunt eller gråt hos mørkfarvede hunde. Lyse eller rosa øjenrande er tilladt hos lystfarvede hunde, selv om det ikke er den foretrukne farve.

Ører: Hos begge varianter er ørerne lange og store, udtryksfulde, meget elegante og af en fin tekstur; De kan minde om "flagermusører". De skal bæres opretstående, når hunden er opmærksom, og i denne stilling ligger deres akser 50 til 80° fra vandret. Begge ører skal bæres ens, når hunden er opmærksom. Hængeører eller kuperede ører er diskvalificerende.

Hals: Hos begge varianter bæres halsen højt. Den er glat, tør og let buet. Den er forholdsmæssig lang, slank, bevægelig, godt bemusklet og elegant. Huden er fast, elastisk og tætliggende uden halshud. Hos hvalpe kan der ses folder, der forsvinder, når den vokser til.

Krop: Med stærk bygning

Overlinie: Totalt lige og vandret

Ryg: Kort, stærk og fast

Lænd: Stærk og muskuløs

Kryds: Set fra siden let hældende med en vinkel på ca. 40 grader til vandret

Bryst: Set fra siden langt og dybt og når ned til albuerne. Ribbenspartiet er godt hvælvet, men aldrig overdrejet eller fladt. Set forfra har brystet god bredde oventil. Brystspidsen må ikke træde frem.

Underlinie: Danner en yndefuld kurve. Bugen er muskuløs og moderat optrukken.

Hale: Lang og tynd. Den aftager udefter. Hos den hårløse variant kan hårtotter forekomme. Hos varianten med pels er halen komplet beklædt med kort hår. Under bevægelse

bæres den opefter i en bue, men må aldrig berøre ryggen. I hvile bæres halen hængende med en let bue mod spidsen. Hvis det er koldt, kan halen af og til bæres mellem bagbenene. Halen skal næsten nå ned til haseleddet. Når hunden er i ro, skal halen være en forlængelse af krydset.

Lemmer:**Forpart:**

- Skulder: Flad og muskuløs med en god vinkel mellem skulderblad og overarm, der tillader en lang, fri og elegant bevægelse.
- Forben: Set forfra er forbenene lige og stillet lodret mod jorden.
- Albuer: Stærke og faste. De slutter tæt til brystet - aldrig udadrejede.
- Mellemhånd: Fast og næsten lodret
- Forpoter: Poterne er middellange harepoter med hvælvede, tæt sluttende tæer. Den hårløse variant må have kort, strid pels. Hos varianten med pels er poterne dækket af korte hår. Neglene er sorte hos mørkefarvede hunde og lysere hos bronzefarvede eller lyse hunde. Neglene bør klippes. Trædepuderne er stærke og meget modstandsdygtige i et hvert terræn. Svømmehuden mellem tæerne er veludviklet. På alle fire ben bør der ikke forefindes ulvekløer – undtagen i de lande, hvor det er forbudt at fjerne dem.

NB: Det er forbudt at fjerne ulvekløer i Danmark.

Bagpart:

Bagparten skal være stærk og godt bemusklet. Set bagfra er benene helt lige og parallelle og aldrig tætstillede. Vinklingen mellem bækken og overlår samt knævinkling og hasevinkling er tilstrækkelig åben til at tillade frie og stærke bevægelser af benene.

- Lår: Godt bemusklet
- Knæ: Med moderat vinkling
- Haseled: Kohasethed er højst uønsket
- Bagpoter: Som forpoterne

Bevægelse:

Hunden skal bevæge sig frit med lange, elegante og fjedrende skridt. Travet er hurtigt og flydende med hoved og hale båret højt. Bagparten har frie og stærke bevægelser.

Hud:

Den hårløse variant: På grund af den totale mangel på pels er denne races hud af stor vigtighed. Den er glat, følsom over for berøring og føles varmere som følge af den direkte varmeudstråling, der skyldes manglen på pels. Kroppens temperatur er dog den samme som hos andre hunde med pels. Til forskel fra behårede racer, der skiller sig af med varmen ved naturlig ventilation, kræver huden mere forsigtighed over for solen og vejret på grund af manglen på naturlig beskyttelse. Skrammer og ar har ikke indflydelse på bedømmelsen. Hunden sveder normalt gennem poterne (trædepuder og svømmehud), hvorfor den sjældent "halser" - bortset fra i særdeles stærk varme. Den bør være fri for iøjnefaldende hudproblemer.

Varianten med pels: Huden hos denne variant er glat og skal være totalt beklædt med pels.

Pels:

- Hårlag: Den hårløse variant: Denne races karakteristiske træk er den totale mangel af hår på kroppen (hårløs eller nøgenhund), men der findes dog nogle korte, grove og tykke hår af forskellige farver i panden og på oversiden af halsen. Disse hår må aldrig være mere end 2,5 cm lange og må aldrig danne en lang, blød "topknot". Der ses ofte grove hår på poterne og ved halespidsen, men manglen på sådanne hår påvirker ikke bedømmelsen.

Varianten med pels: Denne variant har pels over hele kroppen. Det er acceptabelt med meget lidt hårvækst på bugen og indersiden af bagbenene.

Pelsen skal være kort og flad - foretrækkes glat og uden underuld.

Farve:

Den hårløse variant: Heldækkende, ensartede, mørke farver foretrækkes. Farverne omfatter sort, gråsort, skiffergrå, mørkegrå, rødlig, leverfarvet, bronze og blond. Der kan også forekomme pletter af enhver farve - også hvide aftegninger.

Varianten med pels: Heldækkende, ensartede, mørke farver foretrækkes. Farverne omfatter sort, gråsort, skiffergrå, mørkegrå, rødlig, leverfarvet, bronze og blond. Der kan også forekomme pletter af enhver farve – også hvide aftegninger.

Størrelse:

Racen findes i tre størrelser, gældende for såvel hanner som tæver.

Standard: Fra 46 til 60 cm med en tolerance på +2 cm for hunde af topkvalitet.

Mellem: Fra 36 til 45 cm.

Miniature: Fra 25 til 35 cm.

Fejl:

Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indflydelse på hundens sundhed og velbefindende.

- Hovedet meget bredt
- Huden slap, løs eller rynket hos voksne hunde
- Halsens hud løs, slap eller rynket hos voksne hunde
- Udtalt løs halshud
- Lyse, runde eller udstående øjne
- Hængende eller krummet ryg
- Stejlt kryds
- Overdrevent kohasethed
- Halen stramt oprullet over ryggen
- Kort hale
- Flade poter

Alvorlige fejl:

- Lang, smal krop med korte ben

Diskvalificerende fejl:

- Aggressivitet eller overdreven skyhed
- Enhver hund, der viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Atypiske hunde
- Blindhed eller døvhed
- Overbid eller underbid (gælder begge varianter)
- Bidfejl, der tyder på fejlstillede kæber.
- Hunde med svagt bid på grund af forkert tandstilling
- "Død" tunge – tungen kan ikke holdes inde i munden.
- Blå øjne eller øjne af forskellig farve
- Ørerne kuperede eller hængende
- Kuperet hale eller kort hale

- Hos den hårløse variant: Forekomst af hår andre steder end på hoved og ører, hals, poter og hale.
- Hos varianten med pels: Pelsen andet end kort og glat.
- Albinisme
- Merle farver. Alle andre farver end nævnt i standarden – f.eks. black/tan, brindle, hvid, zobel osv.
- Størrelse over 62 cm eller under 25 cm.

Bemærk:

Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI d. 28. januar 2014

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité,

SEPTEMBER 2014

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i FEBRUAR 2008 ☒ ☒ ☒

Anatomiske træk

